

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Gretchen Grosser: Kilmerstuute häd altied noch mäd Silme tou dwoon.
Wät Grätje oaber gans un goar nit liede mai

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

Mini meende gans sicher, dät hiede iek äkstroa so dän, so as n'Sketch. Do moaste iek säärm uur mie laachje un kwaad: „Noa Ljude, nu bän iek daach wuddelk oold.“

Un aan fon mien Suune stoalde fääst: „Oh, Määme, wät peinlich!“

Gretchen Grosser

Kilmerstuute häd altied noch mäd Silme tou dwoon

Wät Grätje oaber gans un goar nit liede mai

Wanner in uus Gägend een Määme aan Kilmerstuute kriegen häd, uumdät bie hier een Baiden apsteen waas, weet iek nit. Ju Moude is bie uus oaber noch nit oold. Wie as Baidene koanden dät nit. Wan die Stork bie uus weesen waas, dan koomen Früünde un Noabere bie uus un dan broachten smoals Koafjebesküüt foar uus Määme un foar dät Litje fillicht een Strampelbukse in Blau of Rosa, ferstoant sik, Blau foar n'Wäänt un Rosa foar n'Wucht. So froaie Faawen un Fonsuuns as dällich, hääbe iek toufoarne nit blouked.

In een Chronik hääbe iek knu oaber leesen, dät in een Täärp al uum 1900 die Kilmerstuute fon alle Noabere mädnunner broacht wuden is. Die liech do oaber noch nit ap een Laadere as dällich. Noa, die wude in aan grooten Kurich broacht. In düssen hieden uk altied aan of twäin Petäljen Fusel lain, uumdät die näie Baabe sik nit skoomje moaste, wan hie juust naan Sluk in Huus hiede.

Dällich is dät Kilmerstuute-Uutbrangen neen sozial Dwoon moor. Oaber, iek fiende dät goud, wan sik Noabere of Früünde mäd do Oolden fraue, wan jo man bloot nit al tou wäit un so leet ankuume, so as dät wäil gans oafter is.

Sukke gesällige Boskuppe wäide dällich ja soacht, un somäd rakt dät uk al dän Oma-Stuute. Fillicht hääbe Bääsemääme un Bääsjebaabe bie ju Geburt juustso läip lieden as ju Määme. Deeruum gonne iek do uk gans jadden sun Stuute.

Wan oaber, so as dät knu eerst uursannewaine geböard weese skäl, wier Jägere hiere Jagdkollege aan Stuute broachten, uumdät sien Tieuwe soogen prachtige Huunde smieten hiede, dan gungt dät oaber daach fulst tou wied. Dät is wäil so uut Uunbetoachtweesen geböard, dan Kilmer häd altied noch mäd Dööpe tou dwoon.

Fröier koomen Ljude eerst dan, uum dän näie Puppe tou bekiekjen, wan die dööpt wuden waas, nit eer. Ju Silme wude oaber al fluks foarnuumen, oafter aal, wan ju Määme noch ap Bääd liech.

Iek mai aiske jadden Dierte liede, oaber n’Kilmerstuute foar n’Tieuwe un Adventskaländer foar Huunde, dät gungt mie säärm oaber daach n’bittje tou wied.

Hartmut Frerichs

Ltd. Museumsdirektor i.R.
Prof. Dr. Helmut Ottenjann (1931-2010)

Der Heimatbund für das Oldenburger Münsterland trauert um eine der großen Persönlichkeiten seiner 90jährigen Geschichte: Am 04. Oktober 2010 starb nach langer, schwerer Krankheit Prof. Dr. Helmut Ottenjann im Alter von 79 Jahren in Cloppenburg. Über Jahrzehnte war er in seinem umfassenden Engagement für die kulturellen und heimatlichen Belange des Oldenburger Münsterlandes als Direktor des Museumsdorfes Cloppenburg und als ehrenamtlicher Geschäftsführer des Heimatbundes eine überragende Leitfigur für alle, denen die Erhaltung und die Pflege der Regionalkultur und eine zukunftsgerichtete Heimatarbeit am Herzen liegt. Am 15. Mai 1931 wurde er als jüngstes von fünf Kindern des Dr. Heinrich Ottenjann und seiner Ehefrau Maria geb. Hiltemann in Cloppenburg geboren. Sein Vater war Studienrat am Clemens-August-Gymnasium in Cloppenburg, Grün-